

Lånord som kommer, slang som går

En sammenliknende studie av engelsk slang og lånord i norsk ungdomslitteratur
før og etter den digitale revolusjonen

Ethan Dias

VESTBY VIDEREGÅENDE SKOLE 16.03.2020

Forord

Denne rapporten er en fordypningsoppgave i norskfaget på videregående skole, og skal være med i den nasjonale forskningskonkurransen «Holbergprisen i skolen 2020». En stor takk til bibliotekar på Vestby videregående skole Mona Olsen, til forskerkontakten vår Janicke Kaasa, som er postdoktor i allmenn litteraturvitenskap ved Universitetet i Oslo, og ikke minst til norsklæreren min, Marita Kristiansen, for støtten og hjelpen dere ga meg underveis i prosjektet.

Innhold

Forord	2
Innledning	4
Teori	6
Metode	11
Resultater og drøfting	13
Konklusjon	22
Litteraturliste	24
Vedlegg	Feil! Bokmerke er ikke definert.

Innledning

Selv om jeg i utgangspunktet er realfagsentusiast synes jeg lingvistik, eller språkvitenskap, er et interessant tema. Jeg kommer fra en engelskspråklig familie, og har lagt merke til at engelsk ofte blir brukt i norsk slang, når jeg snakker med venner og andre ungdommer. Dette har gjort meg mer nysgjerrig på situasjonen til det norske språket. Påvirkning fra andre språk er ikke noe nytt. Flere ord i det norske språket i dag, som *sjåfør* og *sjokolade*, er ord som vi bruker til daglig, uten å tenke på at ordene egentlig har et annet etymologisk opphav (NAOB, u.d.). I nyere tid har det skapt bekymring for domenetap mot engelsk, som betyr at flere fag- eller samfunnsområder overtas helt av engelsk (Jonassen, u.d.). Språkrådet har forsøkt å «norvagisere», eller fornorske, engelske uttrykk som dukker opp i det norske språket for å begrense påvirkningen fra engelsk. En annen måte man har forsøkt å løse dette på er ved å foreslå nye erstatningsord på norsk, som for eksempel «laptop», som også kan kalles «bærbar datamaskin». I hvor stor grad engelsk kommer til å påvirke det norske språket i framtiden, er usikkert, men man kan i hvert fall undersøke hvor mye påvirkning engelsk har hatt på norsk fram til i dag. I det muntlige språket er engelsk slang vanlig, og uttrykk som å «chatte» og «chille» er ikke uvanlig i ungdomsspråket i dag. I det norske skriftspråket derimot, kan det virke som om det er mindre påvirkning fra engelsk, kanskje fordi det er mer fokus på korrekt ortografi og setningsoppbygging. Likevel er det mest sannsynlig en viss engelsk påvirkning å spore i det norske skriftspråket også, kanskje særlig i ungdomslitteratur. Forfatterne av ungdomslitteratur forsøker å etterlikne språket til ungdommene til en viss grad, ettersom dette er målgruppen deres.

Den digitale revolusjonen har påvirket hvordan vi bruker språket vårt både bevisst og ubevisst. Engelsk blir mye brukt i sosiale medier, spill, filmer og andre digitale medier. Det kan være én av faktorene til at engelskkunnskapene til ungdommer har forbedret seg (Haugum, 2018). At det muntlige språket til ungdommer er påvirket av dette, er sannsynlig. Men i hvor stor grad uttrykkes dette skriftlig? Er det en forskjell på hvor mye engelsk det er i skjønnlitteratur for ungdom før og etter den digitale revolusjon? Dette var spørsmålet jeg tok utgangspunkt i da jeg skulle utarbeide en problemstilling for dette prosjektet. Jeg undersøkte to populære ungdomsromaner fra nåtiden, *I morgen er alt mørkt: Brages historie* (2014) av Sigbjørn Mostue og *Barsakh* (2009) av Simon Stranger, og sammenliknet dem med to kjente romaner fra før den digitale alderen; *Ingen drittunge lenger* (1979) av Rune Belsvik og *Hverdag* (1976) av Kjell Askildsen. Jeg kom så fram til problemstillingen **«er det mulig å se en forskjell mellom fire utvalgte ungdomsromaner fra før og etter den digitale**

revolusjonen, når det gjelder engelskspråklig påvirkning i form av slang og lånord?».

Jeg prøvde også å reflektere rundt hva som potensielt sett kunne være årsaken til eventuelle forskjeller, eller eventuelt hvorfor det ikke er noen tydelige forskjeller.

Det er gjort en del forskning tidligere på hvordan engelsk påvirker det norske språket, men jeg la merke til at hovedvekten av forskningen tar for seg det muntlige. Dermed var det ekstra interessant å undersøke noe litt ukjent, og potensielt finne ut noe nytt som ikke hadde blitt forsket på før.

Teori

Det engelske språket har påvirket norsk i lang tid, men det begynte for alvor på slutten av andre verdenskrig (Graedler, u.d.). Dette er en del av den naturlige språkutviklingen, og tidligere har andre språk også påvirket norsk. Da kristendommen ble innført i Norge, ble flere ord knyttet til religionen innført i språket vårt, som for eksempel «kirke», «salme» og «prest», som kommer fra latin og gresk. Handelen med de tyske hanseatene på 1300-tallet førte til at vi fikk importert ord som «betale», «snakke» og «bukse», som er sentrale i språket vårt i dag (Eide, 2014, s.293-294). Med den industrielle revolusjonen på 1800-tallet kom ord som «telefon» og «telegram» fra engelsk (NAOB, u.d.). Etter andre verdenskrig har innflytelse fra angloamerikansk kultur på områder som populærkultur, livstil, idrett og teknologi satt spor i språket vårt (Språkrådet, u.d.). Storbritannias tidligere posisjon som et imperium, samt USA sin økonomiske og kulturelle dominans fra etter 1950 har gitt det engelske språket en språklig lederposisjon i verden i dag (Rise, 2016). I nyere tid har flere uttrykt bekymring for at engelsk kommer til å påvirke det norske språket mer i framtiden. Stortingsmelding nr. 35 fra 2007 erklærte at det norske språket var under press fra engelsk, og uttrykte behovet for en mer offensiv språkpolitikk for å verne det norske språket (Kulturdepartementet, 2007, s.5). Påvirkningen fra engelsk kommer ikke bare i form av slang og lånord, men også påvirkning på grammatikken kan forekomme. Dette illustreres i setningen «jeg vet hva å gjøre», som er en direkte oversettelse av «I know what to do» på engelsk. Her er både subjektet «jeg» og hjelpeverbet «skal» utelatt, og i stedet erstattet av infinitivsmerket «å» (Meland, 2019). Som nevnt tidligere har flere uttrykt bekymring for domenetap mot engelsk. Noen utsatte fag- og samfunnsområder som risikerer domeneovertakelse, er undervisning ved universiteter og oljebransjen (Engan, 2018; Jonassen, u.d.). En studie av Erlend Klouman Høiner peker på at engelsk i økende grad har påvirket det norske språket de siste årene, og at den digitale revolusjonen må være en medvirkende årsak til dette (Høiner, 2018). Det er ikke lett å slå fast et årstall for når den digitale revolusjonen startet, men i dette prosjektet tar jeg utgangspunkt i 1983 som starttidspunktet, siden dette var året internett ble ferdigutviklet (Rossen, 1983). Gjennom den digitale revolusjonen har særlig sosiale medier, spill og internett gjort at kontakten med det engelske språket har økt de siste årene. Engelsk har for eksempel en viktig rolle i mange norske dataspillmiljø, som henger sammen med at disse miljøene samhandler med store, internasjonale felleskap på internett (Sunde, 2017). I en studie ved NTNU har man konkludert med at bruken av engelsk i dataspill har gjort at barn lærer engelsk raskere enn før (Sunde, 2019). I 2014 gjennomførte professor og språkforsker Bente Ailin Svendsen en

landsdekkende undersøkelse om språk hos barn og ungdommer i Norge, som fant ut at 70% av deltakerne bruker engelsk daglig (Svendsen, 2014). Selv skriver Svendsen «at bruken av engelsk blant barn har økt, er det ingen tvil om» (Snarby, 2019). Likevel kan det virke som om trusselen om en engelsk overtagelse av norsk er overdrevet. Ifølge Helene Uri i boken *Hva er språk*, var det kun 0,1% engelske ord i norsk skjønnlitteratur i 2004. Dette tallet var høyere for pratesider på internett for ungdommer fra 16 til 19 år, der rundt 2,25% av ordene var engelske. Hun peker likevel på at antallet engelske ord øker, og at prosentandelen etterkrigsimport av ord har økt i aviser mellom 1975 og 2000. (Uri, 2008). Denne trenden ser ut til å fortsette i dag, og ifølge «NB N»-gram fra Nasjonalbiblioteket som viser frekvensen av ord i norsk litteratur, har flere slanguttrykk fra engelsk, som «sorry» og «shit», mer enn tredoblet i frekvens fra 2000 til 2013 (Nasjonalbiblioteket, u.d.). Om dette kommer til å fortsette i framtiden er usikkert, men økningen viser ikke tegn til å stanse.

Slang kan defineres som ord eller uttrykk som avviker fra normalspråket. Slang er uformelt og kan markere en form for gruppetilhørighet (Haslund, 2018). Det har som regel kort levetid, men ord som tidligere har vært slang kan også etablere seg i språket og miste sitt slangpreg (Skotheim, 2017). Noen eksempler er «flørt» og «jogge» (NAOB, u.d.). Det er hovedsakelig tre måter slang oppstår på i det norske språket. Gamle ord kan enten få en ny endelse eller en helt ny betydning. Noen eksempler er «grandis», som kommer fra «Pizza Grandiosa», og «potet» for å beskrive etniske nordmenn. Felles for disse eksemplene er at de har etymologisk opphav i det norske språket. Slang kan også ha fremmedspråklig etymologi, ved at vi låner ord fra andre språk, som for eksempel «chille», som betyr «slappe av» på engelsk (Haslund, 2018) (NAOB, u.d.). Det finnes også andre språk som har preget slang de siste årene. Kebabnorsk er et eksempel på en multietnolekt, som er en språkvariant med påvirkning fra flere språk. Det snakkes hovedsakelig på østkanten i Oslo, men brukes også av ungdommer andre steder i landet. Ordene i kebabnorsk har blant annet etymologi fra arabisk, kurdisk og berbisk (Nordahl, 2018). Men det språket som vi henter flest slangord fra, er engelsk (Bjorvatn, 2015). Dea Kristine Bjorvatn konkluderer i en studie fra 2015 med at «engelsk er det desidert mest frekvente kildespråket til slang i norsk», og at «svensk har mistet sin viktige posisjon registrert tidligere» (Bjorvatn, 2015). «Chille» har for eksempel etymologisk opphav fra engelsk, og stammer fra verbet «to chill», med samme betydning. Her ser vi også et eksempel på hvordan slangord tilpasses det norske språket. «å chille» har fått en e-endelse på slutten av ordet, ettersom dette er en vanlig infinitivsending på norsk. Dessuten følger de fleste slangord norsk bøyingsmåte. Chille kan for eksempel bøyes «å chille-chiller-

chillet/chilla-har chillt/chilla». Ungdommer er mer tilbøyelige enn eldre mennesker til å benytte slang, og opphavet er ofte fra engelsk. Engelsk kan altså være mer tilstede i ungdomsspråk (Aksnes, 2019).

Flere banneord som brukes i dag har også etymologi fra engelsk. I dette prosjektet kommer banneord til å klassifiseres som slang, da bruken av banneord også har variert i likhet med slang, og har et slangpreg siden det avviker fra normalspråket. Ord som «fuck» og «shit» er eksempler på banneord med opphav fra engelsk, og engelske banneord er vanlig i ungdomsspråk (Ringgard, 2012). Ifølge en studie fra 2011 ved Universitetet i Oslo, som undersøkte opphavet til banneord blant ungdommer i Oslo, har 19,3% av banneordene som ble brukt, engelsk etymologi, inkludert engelske banneord som tilpasses norsk bøyingsystem (Brataas, 2001). I ungdomslitteraturen på 1970-tallet begynte man å bruke slang og banneord i tankereferat og replikker, og det gjelder fortsatt i dag. Det var dessuten på 1970-tallet at ungdomslitteratur for alvor begynte å bli vanlig (Birkeland, 2018, s.521). Som følge av forfatterens mottakerbevissthet, har de som skriver ungdomslitteratur fokus på at handlingen må foregå i et gjenkjennelig miljø for ungdommer. Forfatterens mottakerbevissthet gjør også at språket blir tilpasset. (Helgesen, 2017) Dette kan gjøre at vi finner mer engelsk i ungdomslitteratur enn i annen litteratur, forutsatt at kilden til banneordene er engelsk. Slang og banneord er ikke de eneste måtene engelsk opptrer på i norsk. Man kan også låne ord som får et mer permanent feste i språket.

Språkrådet definerer lånord som ord med fremmedspråklig etymologi, som blir en del av det norske språket. (Lea, u.d.) I motsetning til slang er det altså ikke avvik fra normalspråket, siden det fremmedspråklige ordet har blitt en del av det etablerte ordforrådet. I skriftspråk er substantiv den ordklassen som har flest lånord. Disse lånordene kan dukke opp for å gi navn til nye produkter, som «tights» og «ruter». Her er ofte ny teknologi en kilde til lånord, som for «ruter». Lånord kan også brukes for å nyansere eldre ord som allerede finnes i språket, som «party» og «psyko». (Lea, u.d.) Dette er fordi ordene blir tilknyttet ulike konnotasjoner. «Psyko» defineres for eksempel som «en mentalt forstyrret person» av Det Norske Akademis ordbok (NAOB, u.d.). Et tilsvarende synonym på norsk, «galning», kan brukes om en «tankeløs person» (NAOB, u.d.) Selv om disse ordene betyr nesten det samme, gir de altså ulike assosiasjoner. I tillegg kan lånord oppstå for å betegne nye fenomener, eller abstrakte begreper (Bjørkli, 2011). Et eksempel er «bakgrunn» i betydningen «bakerste del av grunnen», fra det engelske ordet «background» (NAOB, u.d.). Lånordene får ofte norsk

bøyningsmønster. Substantivet «taxi» fra engelsk får for eksempel bøyningen «taxi-taxien-taxier-taxiene», som følger bøyningsmønsteret for hankjønnsst substantiv på norsk (Lea, u.d.).

Språkrådet arbeider for å «verne om den kulturarv som norsk skriftspråk og talespråk representerer» (Gundersen, u.d.). Dette medfører at språkrådet forsøker å ivareta den norske språkstrukturen, samtidig som fremmedspråklige ord og uttrykk importeres i det norske språket. Språkrådet har hovedsakelig tre muligheter når lånnord importeres fra andre språk. Ved norvagisering benyttes fornorskede skrivemåter på det fremmedspråklige ordet. En annen mulighet er å finne avløserord, eller å konstruere et tilsvarende norsk uttrykk. Importordet kan også bli tatt inn uforandret, dersom det ikke har et stort avvik fra norske mønstre, som for eksempel «stress» og «harddisk» (Gundersen, u.d.). Norvagiserte ord og avløserord språkrådet har foreslått, har varierende grad av suksess målt etter hvor mye de benyttes. Norvagiserte ord som «fotball» og «streik» har erstattet de opprinnelige skrivemåtene av disse ordene; «football» og «strike» (Gundersen, u.d.). Dette har ikke vært tilfellet med alle forslagene. Da «beiken» ble foreslått som en norvagisert skrivemåte av «bacon», skapte det reaksjoner, og forslaget ble nedstemt. Dette gjelder også avløserord. Enkelte avløserord, som «luftsprøytepen» for «airbrush», har blitt forkastet av ordsmedene, mens «minnepinne» for «memory stick» har vakt få reaksjoner og har erstattet den engelske utgaven (Torp, 2007, s.25). At språkrådet fornorsker engelske ord er ikke noe nytt, men de siste 50 årene har forslag kommet hyppigere enn før (Gundersen, u.d.). Dette blir gjort for å verne det norske språket, og har vært aktuelt den siste tiden på grunn av at engelsk har påvirket det norske språket etter den digitale revolusjonen (Huseby, 2018).

De bøkene jeg har valgt er skrevet forfattere som blant annet skriver litteratur for ungdom. Simon Stranger og Sigbjørn Mostue er to kjente norske forfattere fra min egen samtid. Stranger er 44 år gammel og er født og oppvokst i Oslo. Han har skrevet en trilogi for ungdom, som begynte med *Barsakh* (2009), og som ble hans mest populære bøker (Li, u.d.). *Barsakh* handler om den norske tenårings Emilie som reiser til Gran Canaria, og møter flyktningen Samuel fra Ghana. I en kamp mot myndighetene må Emilie holde Samuel og noen andre flyktninger skjult for å hindre at de blir deportert. Sigbjørn Mostue ble født i 1969 og er fra Jessheim. Med trilogien *I morgen er alt mørkt* vant han U-prisen for årets ungdomsbok (Cappelen Damm, u.d.). I den første boken i denne trilogien, *I morgen er alt mørkt: Brages historie* fra 2014, følger vi Brage i kampen for å overleve når en parasitt kommer til Norge og gjør smittede mennesker voldelige. De to andre bøkene jeg valgte er skrevet av Kjell Askildsen og Rune Belsvik, litt eldre forfattere som ble født i henholdsvis

1929 og 1956. Askildsen kommer fra Mandal, mens Belsvik er fra Stord (Andersen, 2020) (Helgesen, 2020). Askildsen hadde allerede lenge vært aktiv som forfatter før han ga ut *Hverdag* i 1976 (Andersen, 2020). *Hverdag* handler om livet til 18 år gamle Johan som bor i Oslo. En konfrontasjon med en nynazist, «Tobben», gjør at han blir politisk engasjert. *Ingen drittunge lenger* fra 1979 var debutboken til Rune Belsvik, og ble en stor suksess (Helgesen, 2020). I denne romanen følger vi Kim, som ikke vil bli behandlet som et barn lenger av foreldrene sine. Han er sammen med kameratene sine og utfordrer grensene foreldrene hans setter. Belsvik er fra Stord og i motsetning til de tre andre forfatterne, skriver han på nynorsk. Felles for alle de valgte bøkene er at forfatterne forsøker å skape et gjenkjennelig miljø for ungdommer, ved at både språket og motivet i bøkene er tilpasset for denne mottakergruppen. Vi finner eksempler på slang og banneord i alle disse bøkene, og hovedpersonene er ungdommer mellom 14-18 år.

Metode

Metoden som ble valgt for å finne svar på denne problemstillingen er en blanding av kvantitativ og kvalitativ metode. Den første delen er en kvantitativ del hvor jeg teller opp alle de engelske ordene i romanene. Jeg teller også fornorskede ord eller uttrykk. Dette inkluderer engelske ord med norsk skrivemåte, avløserord, og andre ord som kan tyde på at forfatteren prøver å unngå å skrive engelsk. Jeg teller ikke opp eksempler på syntaktisk påvirkning av engelsk, fordi jeg regner ikke med å finne mye av dette, og for å avgrense problemstillingen. NAOB, Det Norske Akademis ordbok ble brukt som kilde for å finne etymologien til ordene. Tidligere slangord som er etablert i språket og har mistet sitt slangpreg, som «flørte», kommer ikke til å defineres som slang i dette prosjektet, selv om disse ordene har fremmedspråklig etymologi (NAOB, u.d.). Ord som er delvis integrert i språket, som for eksempel «jeans», kommer til å telles med dersom det finnes et tilsvarende uttrykk på norsk, som «olabukse». Ord som «cowboy» har ikke et tilsvarende avløserord på norsk, eller en norvagisert skrivemåte som er godkjent av språkrådet, og kommer ikke til å telles med. Unntaket er hvis forfatteren likevel bruker en egen fornorsket skrivemåte av slike ord og dermed bryter med korrekt ortografi. Dette forteller noe om holdningen forfatteren har til fornorsking, siden han prøver å unngå å skrive engelsk. Jeg regner også ut frekvensen for hvor ofte slangord og lånnord forekommer, ved å dividere det totale antallet slangord eller lånnord som jeg fant, med det totale antallet sider i bøkene. Frekvens gjør det lettere å sammenlikne forekomsten av slang og lånnord i de ulike bøkene, ettersom både lengden på boka og mengden slangord som forekommer, blir tatt med i betraktning. En forutsetning jeg må ta er at det er omtrent like mange ord per side i alle bøkene. Dette kan være en potensiell feilkilde dersom det viser seg at det er en betydningsfull forskjell. En slik kvantitativ metode egner seg her, fordi den viser om det er en forskjell i antall engelske ord i bøkene. Frekvensen av engelske ord kan fortelle noe om hvor vanlig engelsk er i språket, men fordi det finnes forskjellige måter engelsk kan opptre på, er det også relevant å gjennomføre en kvalitativ analyse av de opptalte ordene.

I den kvalitative analysen ser jeg nærmere på alle de opptalte ordene og uttrykkene. Jeg klassifiserer hva slags ord det er, om det for eksempel er slang eller lånnord, og undersøker om det finnes ekvivalente uttrykk eller ord på norsk. Med utgangspunkt i de opptalte ordene, prøver jeg å finne ut noe om disse resultatene kan fortelle noe om forfatterens bevisste eller ubevisste holdning til fornorskning. Jeg vil diskutere om tilstedeværelsen eller fraværet av engelsk slang og lånnord kan forklares med antallet fornorskede ord i teksten. I tillegg drøfter jeg om motivet i bøkene kan ha innvirkning på bruken av engelske uttrykk, for eksempel hvis

handlingen foregår i utlandet, eller hvis det bare er ungdommer til stede i en scene. Denne analysen er en fortolkningsdel hvor jeg forsøker å knytte de opptalte ordene til sammenhengen de opptrer i, noe en kvalitativ metode egner seg til (Melvær, u.d.).

For å finne ut hvor vanlige slangordene og lånordene er, bruker jeg «NB N-gram» tjenesten til Nasjonalbiblioteket. NB-N gram er en søketjeneste som kan brukes for å finne ut ordfrekvenser i et historisk perspektiv. Den bruker det digitaliserte avis- og bokmaterialet ved Nasjonalbiblioteket (Nasjonalbiblioteket, u.d.)

De valgte bøkene er *Barsakh* (2009) av Simon Stranger, og *I morgen er alt mørkt: Brages historie* (2014) av Sigbjørn Mostue som eksempler på bøker fra etter 1983, og *Ingen dritunge lenger* (1979) av Rune Belsvik samt *Hverdag* (1976) av Kjell Askildsen som eksempler på bøker utgitt før 1983. Dette er bøker skrevet på norsk, siden bøker som er oversatt fra andre språk kan være en mulig feilkilde. Dette er fordi oversatte bøker fremdeles kan bære rester av originalspråket. Dessuten kan oversatt ungdomslitteratur vise en fremstilling av fremmedspråklig ungdomsspråk. Året 1983 er tatt utgangspunkt i som året da den digitale alderen startet, siden det var dette året internett ble oppfunnet. Bøkene som er valgt, er skrevet noen år fra dette året. Jeg forventer ikke noen brå overgang i språket dette året, og de potensielle forskjellene blir større ved å velge bøker skrevet med noen års mellomrom.

Ettersom det er et lite utvalg av bøker i prosjektet, er det lite sannsynlig at de opptalte slang- og lånordene er statistisk signifikante. Disse ungdomsbøkene er ikke representative for alle ungdomsbøker når det gjelder opptelling av engelske slang- og lånord, siden det vil være variasjon i antall engelske ord i forskjellige ungdomsbøker. Resultatene kan derfor bare gi indikasjoner på hvor mye engelsk slang og lånord det er i ungdomslitteraturen for perioden.

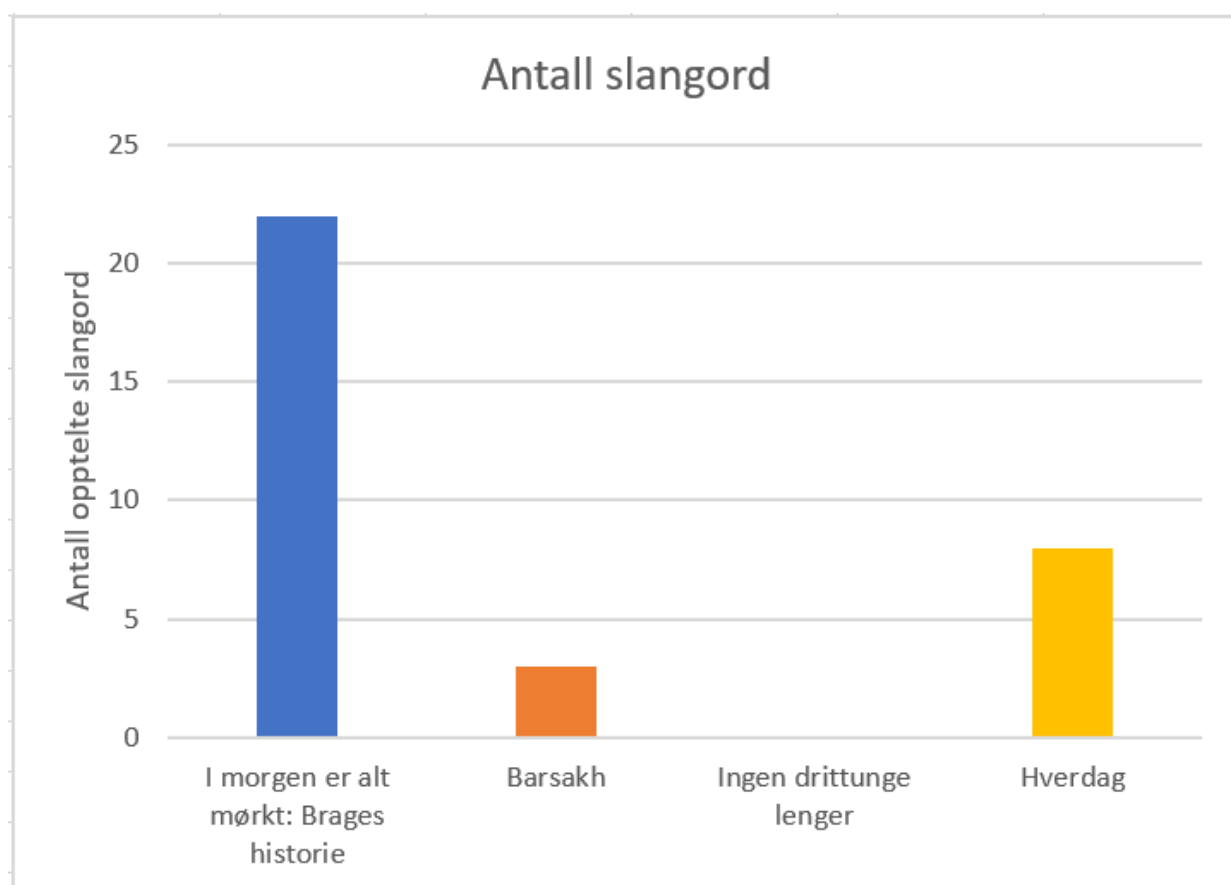
Forskningsetikk er en viktig del av forskning, og alle som utfører forskning har et ansvar for at forskningen følger etiske prinsipper. Ettersom jeg kun har benyttet tekst i forskningen for dette prosjektet, har det ikke vært behov for å ha spesielle tiltak for å sørge for at prinsippene som gjelder for forskningsetikk blir fulgt, bortsett fra korrekt og etterrettelig kildebruk (De nasjonale forskningsetiske komiteene, 2016).

Hypotesen min før opptellingen, var at språket i ungdomslitteratur er mer påvirket av engelsk i dag enn ungdomslitteraturen før den digitale revolusjonen. Dette baserer jeg på kunnskap om at engelsk har hatt økt påvirkning på det norske språket, forskning som viser økt innslag av engelsk i ungdommers talespråk, og at ungdomsbokforfattere tilpasser talespråket til ungdommer i ungdomslitteraturen (Helgesen, 2017; Snarby, 2019).

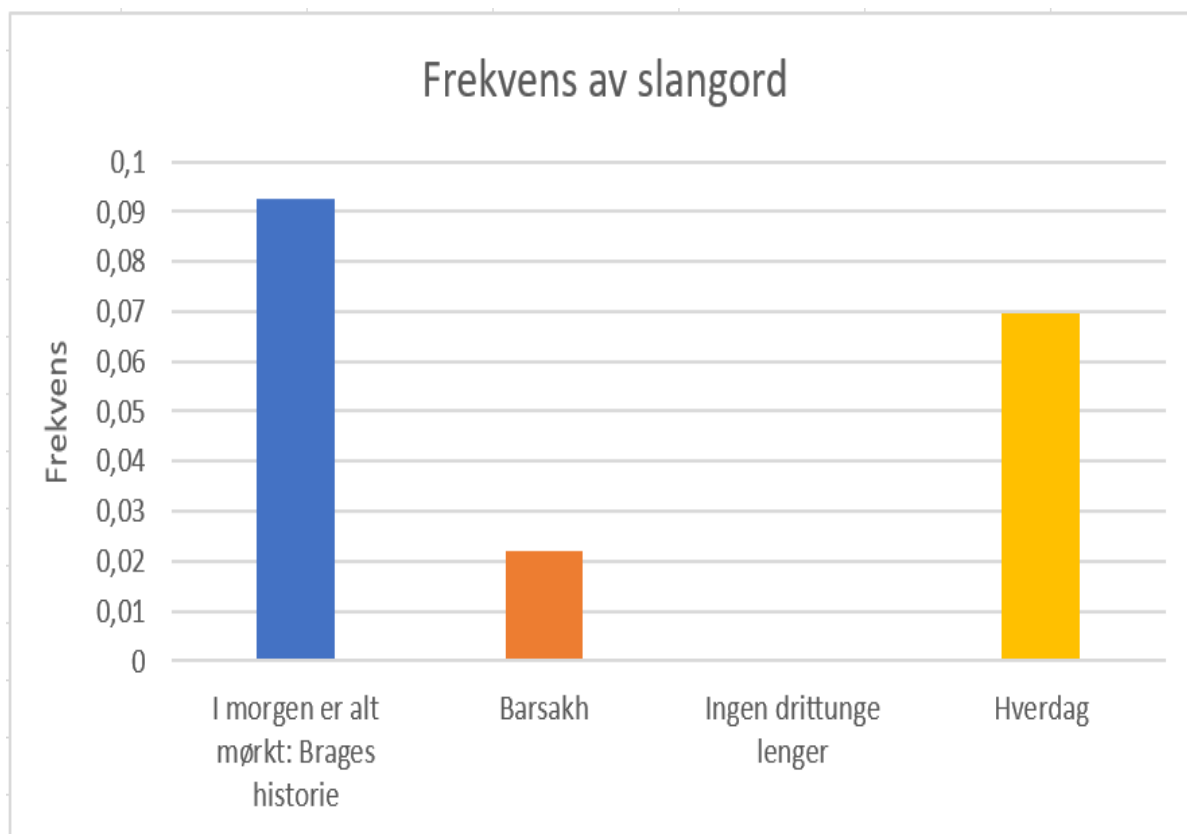
Resultater og drøfting

I alle bøkene ble både engelske ord og ord som tyder på fornorsking funnet, men de opptrer i forskjellig grad og i ulike sammenhenger. En skjematisk oversikt over de opptalte slangordene, lånordene og de fornorskede ordene finnes i vedlegg 1, 2, 3, 4 og 5 i vedleggsamlingen, som jeg kommer til å referere til under drøftingen. Søylediagrammene under er laget med Excel, og de empiriske dataene er hentet fra vedleggene i vedleggsamlingen.

Slang

Figur 1: et søylediagram som viser antall slangord i de fire romanene. Ord som gjentar seg er telt med hver gang de brukes.

Figur 2: et søylediagram som viser frekvensen av slangordene i de fire romanene.

Det er mange eksempler å finne på slang i *I morgen er alt mørkt: Brages historie* og *Hverdag*. I *Barsakh* er det derimot få eksempler på slang, og ingen slangord ble funnet i *Ingen drittunge lenger*. Av slangordene som jeg fant i de to førstnevnte romanene er det få som er like, men et unntak er «sjappe». De to bøkene fra nåtiden har også et slangord, «sorry», som blir brukt i begge tekstene. Totalt sett er det *I morgen er alt mørkt* som har hyppigst forekomst av slang. *Hverdag* har færre slangord totalt enn *I morgen er alt mørkt*, og hvis en ser på lengden av romanene, også lavere frekvens (se vedlegg 5). Medregnet ord som gjentar seg er det 0,092 slangord per side i Mostues bok, mens i *Hverdag* er denne frekvensen på 0,070 slangord per side. I *Barsakh* er frekvensen en del lavere, på 0,022 slangord per side. Den siste boken har ingen ord klassifisert som slang.

Flere av slangordene som brukes i *Hverdag* er mindre vanlige i dag. Ifølge NB N-grammet til Nasjonalbiblioteket blir slangord som «jumpe» og «tørne», som ble brukt i *Hverdag*, mindre og mindre brukt i vår samtid, men hadde større frekvens tidligere. Slangordene i de nyeste bøkene var derimot lite brukt tidligere, og har en rask økning nå, ifølge NB N-gram tjenesten. Dette indikerer at slangord forandrer seg gjennom tidene, som stemmer overens med

definisjonen på slang (Haslund, 2018). Slang kan etablere seg i språket vårt, eller forsvinne helt (Skotheim, 2017). I dette tilfellet har slangordene fra *Hverdag* forsvunnet nesten helt fra språket i dag. I stedet har det kommet nye slanguttrykk som er mer vanlige nå. Dette kan forklare hvorfor slanguttrykkene fra de nyeste bøkene viser en rask økning i frekvens de siste årene.

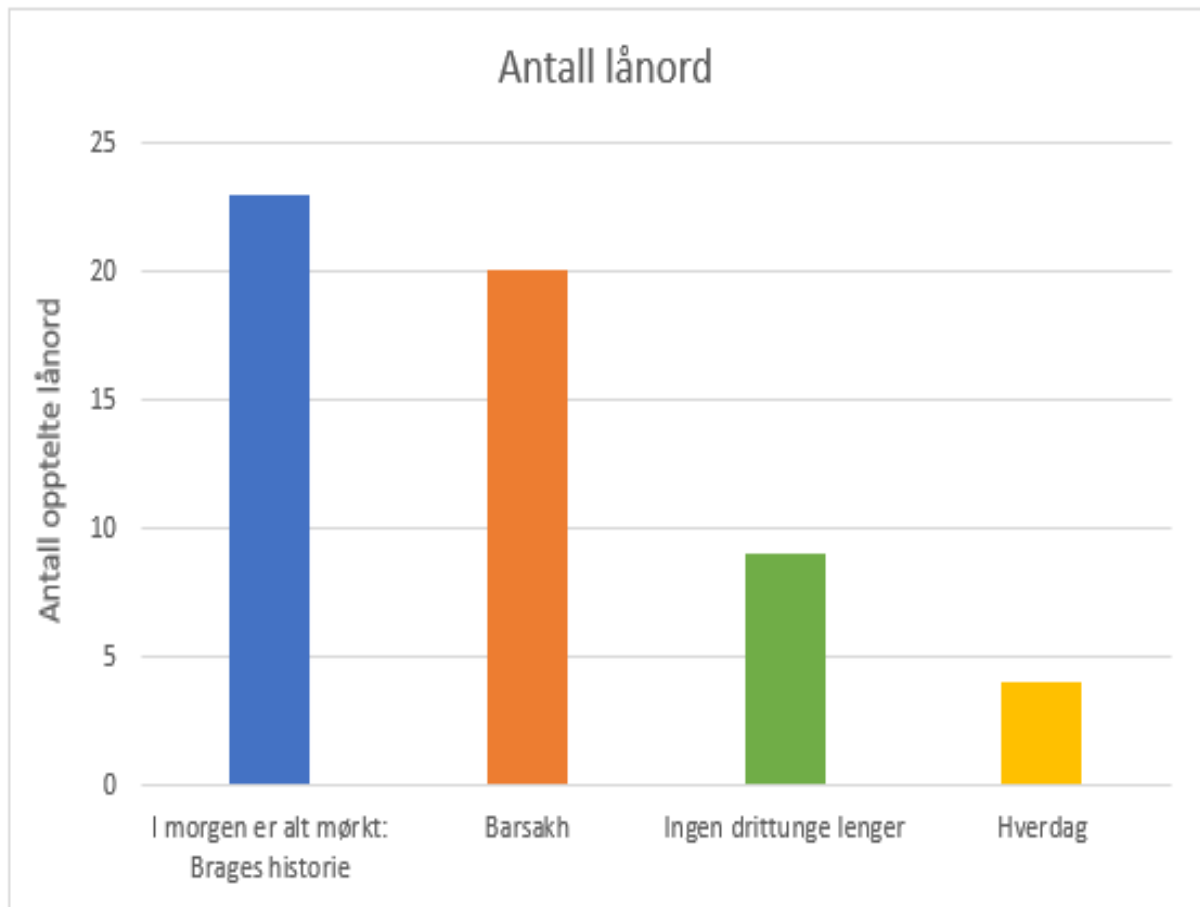
Motivet i romanene kan ha påvirket hvor mye slang forfatteren velger å bruke. I *Barsakh* påpekes det ofte at karakterene snakker engelsk i handlingen, selv om dette gjengis på norsk i fortellingen. Dette kan ha gjort forfatteren mer bevisst på å prøve å unngå å bruke engelske slangord. Dette kan også være gjort for å si noe om hva slags engelsk de snakker. Dersom de snakker et standardisert engelsk uten slang, som mest sannsynlig er det disse karakterene har lært på skolen, vil det være unaturlig å bruke engelske slangord i replikkene. I denne romanen veksler synsvinkelen mellom ei norsk jente, Emilie, og Samuel, en flyktning fra Ghana. Samuels morsmål blir ikke oppgitt i teksten, men det står flere ganger at han snakker engelsk, og replikkene blir gjengitt på norsk i teksten. Når synsvinkelen ligger hos Samuel, blir ingen engelsk slang brukt. Samuel kan ikke norsk, men tankene hans blir likevel gjengitt på norsk på samme måte som i replikkene. Gjengivingen på norsk er gjort for å treffe en større mottakergruppe. Dersom betydelige deler av teksten hadde vært på engelsk, ville det utelukket en del lesere fra å kunne lese romanen. Likevel er det to korte sitater som tas med på engelsk (se vedlegg 3). Dette kan være et virkemiddel for å få fram at handlingen skjer i utlandet og et engelskspråklig miljø. Dette gjør uansett ikke at engelsk blir for framtrædende i teksten. At forfatteren benytter slang for å gjengi Emilie sitt språk, kan være fordi han prøver å etterlikne norsk ungdomsspråk. I de andre bøkene virker det ikke som om motivet har hatt en like stor betydning for bruken av engelske ord. I de tre andre bøkene er handlingsforløpet lagt til Norge, og karakterene snakker stort sett norsk. Et unntak er *I morgen er alt mørkt: Brages historie*, når Brage lytter til radio og hører noen snakke engelsk. I likhet med i *Barsakh*, påpekes det her at karakteren snakker engelsk, men teksten gjengis på norsk. En forskjell er at det i denne teksten kun er et lite utdrag, og dermed har lite betydning for det totale antallet slangord og lånord i romanen. Også i dette utdraget ser vi at forfatteren unngår å bruke engelsk slang, noe som styrker den tidligere antagelsen om at forfatteren ønsker å gjengi språket på norsk og unngår engelske ord. I *Hverdag*, *Ingen drittunge lenger* og *I morgen er alt mørkt: Brages historie* er det viktige bipersoner som er ungdommer, i motsetning i *Barsakh*. Siden Emilie er på ferie på Gran Canaria, har hun nesten ingen jevnaldrende ungdommer rundt seg, bortsett fra Samuel. Dette kan ha påvirket hvor mye slang

som brukes. Jeg fant ingen eksempler på slang i *Ingen drittunge lenger*, men her kan ikke motiv være en forklaring. I likhet med i *Hverdag* og *I morgen er alt mørkt: Brages historie*, er det flere jevnaldrende ungdommer med i handlingen. *Hverdag* og *Ingen drittunge lenger* foregår i et bymiljø, selv om byen i *Ingen drittunge lenger* ikke er navngitt. Det kan derimot være en annen forklaring på dette, som ikke har med motiv å gjøre.

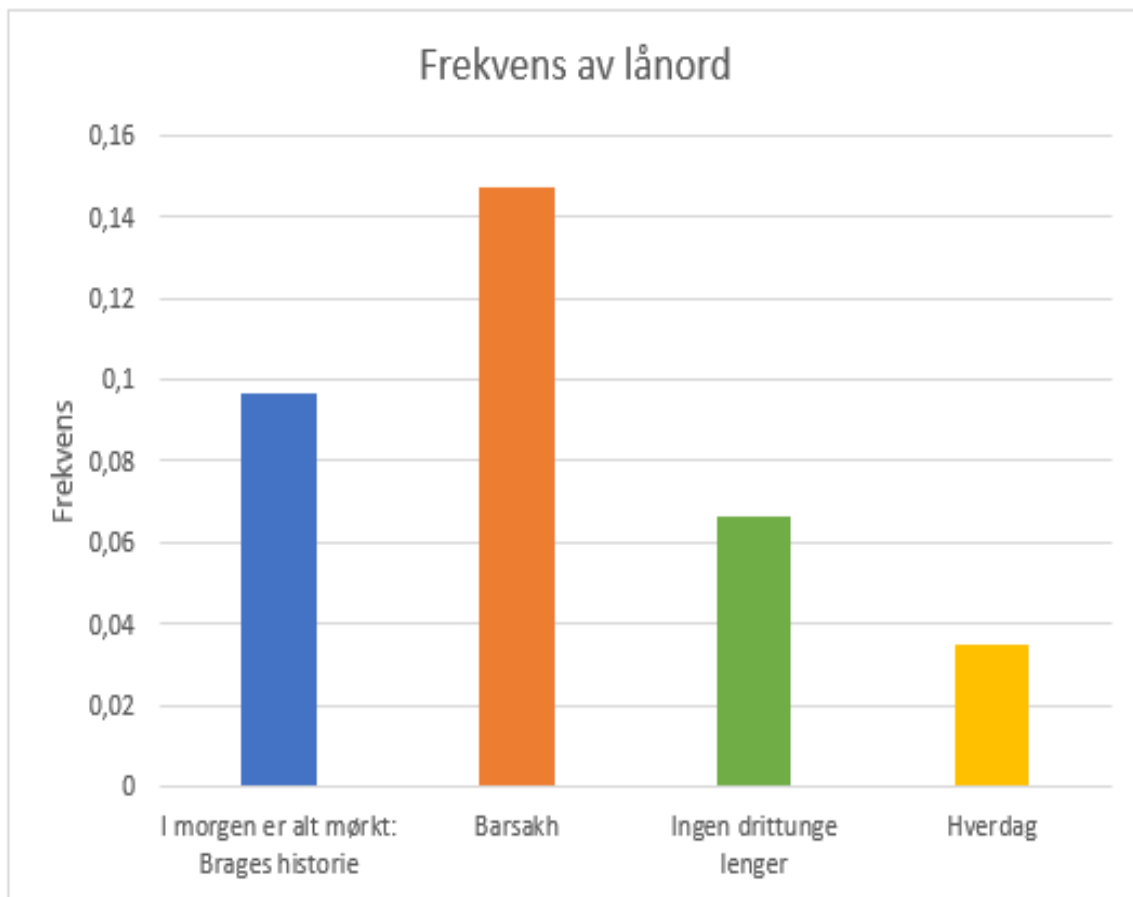
Målformen kan også ha hatt innvirkning bruken av engelske slangord i bøkene. De to eldste bøkene ble skrevet omtrent på samme tid, men har store avvik i bruk av engelsk. Belsvik, som skriver på nynorsk, kan ha hatt en større bevissthet på språk enn Askildsen som skriver på bokmål. Dette er på bakgrunn av at nynorskbrukere kan være mer bevisste på å unngå å skrive bokmål (Uri, 2003). Alle forfattere er riktignok språkbevisste, men en nynorskforfatter er kanskje mer bevisst på målform enn en forfatter som skriver på bokmål. Nynorskforfattere er i mindretall i forhold til bokmålsforfattere, og en overveldende del av litteraturen som er skrevet de siste 50 årene er skrevet på bokmål (Nasjonalbiblioteket, u.d.). Ved å unngå å skrive bokmål, kan Belsvik ha unngått å skrive engelsk også. For å undersøke dette nærmere kunne jeg ha valgt en ny ungdomsbok på nynorsk, for å se om det også i det tilfellet ville være mindre engelsk. Dette var ikke noe jeg forutså, men det bør tas i betraktning ved videre studier.

Forfatternes oppfatning av ungdomsspråk kan medføre en viss variasjon i bruken av slang i de fire ungdomsromanene. Ungdomsspråk varierer mellom ulike grupper, steder og over tid, selv om vi finner noen fellestrekk, som for eksempel at det er noen slangord som ofte blir benyttet. Det er for eksempel ikke sikkert at alle ungdommer benytter slangord som «chille» og «shit», selv om det ikke er uvanlig om dette blir benyttet. Forfattere er bevisste på språk, ettersom de bruker dette mye i sitt yrke. Det er derfor sannsynlig at ungdomsbokforfattere har en viss kjennskap til ungdomsspråk, men de kan fremdeles ha ulik oppfatning av hvordan ungdomsspråk er. Forfatternes oppfatning av ungdomsspråk vil være avhengig av hvor tett kontakt de har med ungdom, og hvilke ungdomsmiljøer de har kontakt med.

Lånord

Figur 3: antall lånord i romanene. Ord som er skrevet på fornorskingsdelen, er ikke tatt med i betraktning.

Figur 4: frekvensen av lånord i romanene.

Jeg fant engelske lånord i alle de fire ungdomsromanene (se vedlegg 1, 2, 3 og 4). De nyeste romanene har flere lånord og høyere frekvens av lånord enn de eldste (se vedlegg 5). Dette er til tross for at forfatterne av de nyere romanene er mer bevisste på fornorsking, som jeg skal diskutere senere. Dette kan bety at språket vårt i dag har endret seg og er mer påvirket av engelsk enn før. Noen lånord er skrevet i kolonnen for fornorsking i vedleggene, fordi de har norsk bøyning (se fjerde kolonne i vedlegg 1, 2, 3 og 4). Selv om disse ordene er fornorsket, så viser enkelte av dem tydelig at språket er utsatt for påvirkning fra engelsk. Et eksempel er når Askildsen skriver «weekenden», når han heller kunne skrevet «helgen». Flere av lånordene i både de nyeste og de eldste romanene er delvis etablert i det norske språket, som taxi og scene. Dette er lånord som blir brukt mye. Siden den engelske utgaven av disse lånordene benyttes i både de nyere og de eldste bøkene, tyder det på at det er noen likheter i påvirkningen fra engelsk i ungdomslitteratur før og etter den digitale revolusjonen.

Et ord jeg trodde var et engelsk lånord og som jeg telte opp, er «jeans». Tilsynelatende har dette et engelsk opphav, men det viser seg at ordet har fransk etymologi (NAOB, u.d.). Dette

gjelder også flere andre ord som vi har importert fra engelsk. Jeg kommer ikke til å ta stilling til hvilke språk de engelske lånordene har opphav fra, ettersom dette ikke er en del av problemstillingen. Lånord som har et annet etymologisk opphav enn engelsk, kommer fremdeles til å telles med, siden det er den engelske utgaven av ordet som er importert i språket vårt.

Handlingen i bøkene kan ha påvirket hvor mange engelske lånord forfatterne bruker. I de nyere bøkene er ny teknologi, som TV og PC tilstede og mer sentrale i handlingen. TV og PC er de mest høyfrekvente kildene til lånord i de nyere bøkene (se vedlegg 1 og 3). I *Hverdag* blir TV nevnt én gang, og blir skrevet som «teve» (se vedlegg 4). At ord som TV og PC ikke brukes i de eldre bøkene, henger sammen med at disse er oppfinnelser som ikke var utbredt i samfunnet på samme måte som i dag. TV-sendinger i Norge begynte riktignok i 1960, som var noen år før de eldste av disse romanene ble skrevet (Fordal, 2019). Siden TV likevel knapt blir nevnt i de eldre romanene, kan det tyde på at det ikke hadde blitt vanlig å trekke inn i litteraturen på den tiden. PC hadde ikke blitt oppfunnet da de eldre bøkene ble skrevet (Liseter, 2020). Mobiltelefoner og annen digital teknologi er noe som i økende grad påvirker plottet i moderne ungdomsbøker i dag (Birkeland, 2018, s.520-524). Dette er også tilfellet i Mostue og Stranger sine romaner. I likhet med slangord, påvirker også handlingen i *Barsakh* antall lånord forfatteren bruker. Det er mange lånord å finne i *Barsakh* (se vedlegg 3). Nesten alle lånordene er fra de delene av romanen som fortelles fra Emilies synsvinkel. Ett lånord, «lighter», er fra Samuel sin synsvinkel. Dette ordet er allerede delvis etablert i språket vårt, og avløserordet «sigarettenner» er nok ikke like vanlig. I følge «NB N-gram» tjenesten til Nasjonalbiblioteket, er lighter over 15 ganger mer brukt enn sigarettenner. Dette tyder på at forfatteren holder seg til norsk når han skriver fra Samuel sin synsvinkel, og kun benytter de mest nødvendige lånordene når det mangler gode norske alternativer. At det likevel er mange lånord å finne i *Barsakh*, kan tyde på at det norske språket er påvirket av engelsk. Denne antagelsen styrkes også av at de nyere forfatterne ser ut til å være mer bevisste på fornorsking. Forfatternes ulike oppfatning av ungdomsspråk, kan også ha medført noe variasjon i bruken av lånord i de fire romanene, i likhet med slang. I motsetning til slang er det flere lånord som er delvis etablert i språket vårt. Dermed er ikke variasjonen like stor som for slang. Dette inkluderer for eksempel TV og PC, som er de mest høyfrekvente kildene til lånord i de nyere bøkene. Det er også flere andre lånord som vi finner i begge de to nye romanene, som «jeans» og «cd-er». I det sistnevnte eksempelet har lånoordet fått en norsk bøyning. I de eldste romanene var det derimot ingen lånord som var like.

Fornorsking

Flere av ordene i kolonnen for fornorsking er engelske lånord eller slangord som har fått norsk bøyning. Dette finner vi eksempler på i alle romanene (se vedlegg 1, 2, 3 og 4). Det finnes også ord som har blitt norvagisert, eller fått norsk skrivemåte. Dette gjelder særlig i Mostue sin roman hvor ord som «fucked» og «ketchup» blir skrevet «føkka» og «ketsjupp».

Avløserord blir ikke mye brukt i de fire ungdomsromanene. Mostue bruker slanguttrykk som «lost», «happy» og «sorry» (se vedlegg 3). I disse tilfellene kunne «fortapt», «lykkelig» og «unnskyld» blitt brukt istedenfor, men forfatteren velger likevel å bruke engelsk slang.

Stranger unngår også å bruke avløserord for engelske slanguttrykk og lånord. Han skriver stort sett de engelske slangordene og uttrykkene på den opprinnelige formen, men benytter norsk bøyning. Her er et unntak «olabukser», som blir brukt når synsvinkelen ligger hos Samuel. «Jeans» brukes derimot når synsvinkelen ligger hos Emilie (se vedlegg 3). I de eldste bøkene finner jeg ingen eksempler på avløserord, bortsett fra når Belsvik skriver drosje istedenfor taxi, som tyder på at Belsvik unngår den engelske utgaven av ordet (se vedlegg 3).

Forfatterne av de nyere romanene fornorsker engelske ord i større grad enn de eldre forfatterne. Mostue skriver, som nevnt over, «føkka» istedenfor «fucked». Her er det engelske uttrykket norvagisert. Stranger skriver stort sett de engelske slangordene og uttrykkene på den opprinnelige formen, men benytter norsk bøyning. Jeg finner ett eksempel på at han bruker norvagisering, og det er når han skriver «maskara» istedenfor «mascara». I motsetning til Mostue skriver Stranger «Ketchup», og ikke «ketsjup». Dette er et lånord som blir brukt i begge bøkene (se vedlegg 1 og 3). Mostue har fornorsket i enda større grad enn Stranger. Det kan være fordi Mostue ønsker å etterlikne ungdomsspråket og samtidig fornorske så mye som mulig. Det er mange ord i kolonnen for fornorskning i de to eldste romanene, men de fleste ordene her er engelske lånord og slang med norsk bøyning. «Collagen», som blir brukt i *Ingen drittunge lenger* er et eksempel på dette, med hannkjønnsbøyning i bestemt form entall.

Belsvik skriver likevel «kollasj» litt senere, som er norvagisert, og som kan tyde på at han er inkonsekvent og mer ubevisst på bruken av engelsk og norsk skrivemåte. Han bruker også «Clotch», som har en blanding av engelsk og norsk skrivemåte. En engelsk skrivemåte av dette ordet ville vært «clutch», mens det tilsvarende norvagiserte ordet er «kløtsj». Askildsen bruker også engelske lånord med norsk bøyning, som «weekenden». Askildsen skriver «teve», som kan tyde på fornorsking, men dette skyldes nok at det var et nytt ord på vei inn i språket, som enda ikke hadde fått noen etablert skrivemåte. «Pampen» og «kis» er eksempler

på slangord med svensk etymologi, som jeg fant i *Hverdag* (NAOB, u.d.). Svensk hadde en viktig posisjon tidligere som kilde til slang, som engelsk har tatt over i dag (Bjorvatn, 2015). «Hundse» er et slangord med opphav fra tysk, som Askildsen skriver flere ganger. Slangord med fremmedspråklig etymologi som ikke har opphav fra engelsk, er ikke en del av problemstillingen min, men dette viser at Askildsen ikke har hatt fokus på å fornorske fremmedspråklige ord. Mye tyder altså på at forfatterne av de eldre bøkene ikke er bevisste på fornorsking, i motsetning til forfatterne av de nyere bøkene.

Felles for alle slangordene og noen av lånordene som blir brukt i disse romanene, er at det finnes høyfrekvente alternativer på norsk med samme betydninger. Det gjelder også noen av de engelske ordene som blir skrevet med norsk bøyning, som «weekend-en» i *Hverdag*, hvor Askildsen heller kunne benyttet «helgen». Noen av lånordene har ikke ekvivalente ord på norsk som er høyfrekvente, slik at disse ordene derfor ikke tyder på stor påvirkning fra engelsk. Et eksempel er «tights», hvor det tilsvarende norske avløserordet er «trangbukse» (Språkrådet, u.d.). Dette er ikke et høyfrekvent ord, og særlig ikke i ungdomsspråk. Tights blir derimot brukt en del. I Nasjonalbibliotekets «NB-N»-gram tjeneste, kommer ingen resultater opp på trangbukse, som betyr at ordet er lite brukt. Dette tyder derfor ikke på stor påvirkning, men derimot en mangel på gode norske alternativ.

Konklusjon

Er det mulig å se en forskjell mellom fire utvalgte ungdomsromaner fra før og etter den digitale revolusjonen, når det gjelder engelskspråklig påvirkning i form av slang og lånord? Totalt sett hadde de nyeste romanene størst frekvens av engelsk slang og lånord (se vedlegg 5). Likevel er det en større påvirkning fra engelsk i de eldre bøkene enn jeg forutså i hypotesen min. Engelsk har påvirket det norske språket før den digitale revolusjonen, og resultatene tyder dermed på at påvirkningen fra engelsk allerede var vesentlig, selv om den digitale revolusjonen også har ført til større påvirkning fram til i dag. Det var en tydelig forskjell i hvor mye de nyere og eldste forfatterne fornorsket. At de nyere forfatterne er mer bevisste på fornorsking, og frekvensen av engelske lånord er høyere i de nyere romanene, tyder på at språket vårt har flere engelske ord i seg enn før. Dette kan være årsaken til at forfattere og andre personer som jobber med språk er bevisste på denne påvirkningen, og dermed forsøker å fornorske engelske uttrykk.

Ungdomsbokforfattere i dag forsøker å fornorske, som resultatene i dette prosjektet indikerer, til tross for at målgruppen til ungdomsbokforfattere er ungdommer som bruker mer engelsk enn andre aldersgrupper. Dette dilemmaet har ungdomsbokforfatterne løst ved enten å norvagisere de engelske uttrykkene, eller skrive slang og lånord på den opprinnelige formen og bruke norsk bøyning på ordene. Bevisstheten forfattere har til fornorsking og «anglifisering» av det norske språket har ført til at det ikke nødvendigvis vil være mer engelsk i nyere ungdomsbøker, selv om det er mer engelsk i talespråket vårt nå enn før. I motsetning til det flere har fryktet i nyere tid, indikerer altså resultatene fra dette prosjektet at engelsk ikke kommer til å ta over det norske språket med det første, selv om påvirkningen på språket vårt har økt.

Metoden fungerte stort sett som planlagt. Jeg hadde valgt en nynorsk ungdomsroman skrevet etter den digitale revolusjonen hvis jeg kunne gjort noe annerledes. At målformen kunne påvirke bruken av engelsk, var ikke noe jeg forutså på forhånd. Å oppdage slangord og lånord var ikke så vanskelig som jeg forestilte meg. Å finne ord som tydet på fornorsking var derimot mer krevende, og jeg burde på forhånd hatt en tydeligere definisjon for hva som mentes med ord som tydet på fornorsking før opptellingen. Dette fikk jeg først etter opptellingen av den første romanen, *I morgen er alt mørkt: Brages historie*. Ettersom jeg leste gjennom den flere ganger, er ikke sjansen for at jeg har hoppet over noe stor. Det kan likevel

være muligheter for menneskelig feil i opptellingen i alle de fire ungdomsromanene. I framtiden kan det forhåpentligvis være muligheter for opptelling av engelske slangord og lånord med datamaskiner. En søketjeneste for enkeltord og fraser er allerede tilgjengelig i Nasjonalbiblioteket, men det var to hovedproblemer med å basere opptellingen utelukkende med denne søketjenesten. Først og fremst visste jeg ikke på forhånd hva slags slang- og lånord jeg kunne finne i romanene, som jeg skulle søke etter. Å finne ord som tydet på fornorsking med søketjenesten hadde også vært problematisk av samme årsak. I tillegg var det ikke sikkert at slang- og lånordene hadde korrekt ortografi eller hadde andre stavemåter, noe som viste seg å være tilfellet i *Ingen drittunge lenger*, hvor for eksempel «clõtch» både hadde en blanding av engelsk og norsk skrivemåte (vedlegg 2). Dersom det hadde vært mer tid til å gjennomføre dette prosjektet hadde jeg valgt flere ungdomsromaner, for å se om det jeg har konkludert med for de fire utvalgte ungdomsromanene, også gjelder annen ungdomslitteratur. Med nok bøker kunne jeg også regnet med signifikans. Men utvalget av bøker i dette prosjektet var nok til at jeg lærte mye om å skrive en fordypningsoppgave i norskfaget. At hypotesen min ble svekket, er noe som overrasket meg og viser viktigheten av å ikke være forutinntatt i forskning. Som realfagsentusiast så jeg, til min store begeistring, likhetene mellom naturvitenskaplig arbeid og litteraturforskning.

Litteraturliste

Primærlitteratur

Belsvik, R. (1979). *Ingen drittunge lenger*. Bergen: Aschehoug

Askildsen, K. (1976). *Hverdag*. Oslo: H.Aschehoug & Co

Mostue, S. (2014). *I morgen er alt mørkt: Brages historie*. Oslo: Cappelen Damm.

Stranger, S. (2009). *Barsakh*. Oslo: Cappelen Damm.

Sekundærlitteratur

Andersen, P. T. (25.02.2020, lastet ned 16.03.2020). *Kjell Askildsen*. Hentet fra:

https://snl.no/Kjell_Askildsen

Birkeland, T., Risa, G., Vold, K. B. (2018). *Norsk barnelitteraturhistorie*. Oslo: Det norske Samlaget.

Bjorvatn, D. K. (2015, lastet ned 16.03.2020). *Slang i norsk – Forskningskampanjen 2014*.

Hentet fra: <https://www.duo.uio.no/handle/10852/49985>

Brataas, G. (2011, lastet ned 29.03.2020). *Jeg føler ikke at jeg egentlig er et sånt menneske som banner*. Hentet fra:

<https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/32376/BrataasxMaster.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

cappelen Damm (u.d., lastet ned 16.03.2020) *Sigbjørn Mostue*. Hentet fra:

<https://www.cappelendamm.no/forfattere/Sigbj%C3%B8rn%20Mostue-scid:25503#titler>

De nasjonale forskningsetiske komiteene. (31.05.2016, lastet ned 28.03.2020). *Generelle forskningsetiske retningslinjer*. Hentet fra: <https://www.etikkom.no/forskningsetiske-retningslinjer/Generelle-forskningsetiske-retningslinjer/>

Engan, O. (26.10.2020, lastet ned 30.03.2020). *Moderne norsk i endring*. Hentet fra:

<https://ndla.no/nb/subjects/subject:19/topic:1:187135/resource:1:24721>

Eide, O., Garthus, K., Græsli, B., Schulze, A., Ystad, R. (2014). *Intertekst Vg2*. Bergen: Fagbokforlaget Vigmonstad & Bjørke AS.

Graedler, A. (2019, lastet ned 16.03.2020). *Engelske lånnord i norsk 1950 – 2000*. Hentet fra: https://www.sprakradet.no/Vi-og-vart/Publikasjoner/Spraaknytt/Arkivet/Spraaknytt_2002/Spraaknytt_2002_3_4/Engelske_laannord_i_norsk_1950/

Haslund, I. K. (12.01.2018, lastet ned 16.03.2020). *Slang*. Hentet fra: <https://snl.no/slang>

Haslund, I. K. (10. 02. 2020, lastet ned 16.03.2020). *Banning*. Hentet fra: <https://snl.no/banning>

Haslund, I. K. (u.d., lastet ned 16.03.2020) *Engelsk i norsk ungdomsspråk*. Hentet fra: https://www.sprakradet.no/Vi-og-vart/Publikasjoner/Spraaknytt/Arkivet/Spraaknytt_2000/Spraaknytt_2000_1_2/Engelsk_i_ungdomsspraak/

Helgesen, P. J. (2017, lastet ned 16.03.2020). *Å gjenkjenne seg selv i litteraturen*. Hentet fra: <http://www.periskop.no/a-gjenkjenne-litteraturen/>

Helgesen, P. J. (25.02.2020, lastet ned 16.03.2020). *Rune Belsvik*. Hentet fra: https://snl.no/Rune_Belsvik

Høiner, E. K. (2018, lastet ned 16.03.2020). *Norsk utenpå og engelsk inni?* Hentet fra: <https://uia.brage.unit.no/uia-xmlui/bitstream/handle/11250/2565341/H%C3%B8iner,%20Erlend%20Klouman.pdf?sequence=1>

Kulturdepartementet. (2016). *Mål og mening – Ein heilskapleg norsk språkpolitikk*. (Meld. St. 35 (2007-2008)). Hentet fra: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/mal-og-mening--ein-heilskapleg-norsk-s/id545896/>

Lea, A. H. (u.d., lastet ned 16.03.2020) *Lånnord i norsk talespråk*. Hentet fra: <https://www.sprakradet.no/Vi-og-vart/Publikasjoner/Spraaknytt/Arkivet/Spraknytt-2010/Spraknytt-22010/Lannord-i-norsk-talesprak/>

Li, K. (u.d., lastet ned 16.03.2020). *Møt forfatter Simon Stranger*. Hentet fra: <https://faktafyk.no/intervju-med-simon-stranger/>

Melvær, K. (2014). *Forskning for forskerspirer*. Holbergprisen i skolen.

NAOB, (u.d., lastet ned 16.03.2020). *Det Norske Akademis ordbok*. Hentet fra: <https://www.naob.no/ordbok/>

Nasjonalbiblioteket. (u.d, lastet ned 16.03.2020). *Bøker*. Hentet fra:

<https://www.nb.no/search?mediatype=b%C3%B8ker>

Nasjonalbiblioteket. (u.d, lastet ned 16.03.2020). *NB N.gram beta*. Hentet fra:

https://www.nb.no/sp_tjenester/beta/ngram_1/

Ringgard, A. (29.12.2012, lastet ned 29.03.2020). *Ungdommer banner om sex og avføring*.

Hentet fra: <https://forskning.no/sprak/ungdom-banner-om-sex-og-avforing/663707>

Skotheim, H. (03.10.2017, lastet ned 16.03.2020). «Ord som kommer, ord som går».

Dagsavisen. Hentet fra: <https://www.dagsavisen.no/kultur/ord-som-kommer-ord-som-gar-1.1034691>

Snarby, A. (08.01.2019, lastet ned 29.03.2020). *Forskning viser at norske barn snakker stadig mer engelsk*. Hentet fra: <https://www.kk.no/mamma/forskning-viser-at-norske-barn-snakker-stadig-mer-engelsk/70589018>

Stette, G. (16.08.2019, lastet ned 16.03.2020). *TV*. Hentet fra: <https://snl.no/TV>

Svendsen, B. A., Ryen, E., Lexander, K. V. (2014, lastet ned 30.03.2020). *Ta tampen på språket!* Hentet fra:

https://www.miljolare.no/innsendt/oppslag/1336/5502d9f97a260/rapport_fd2014.pdf

Torp, A. M. (2007). *Forging in the smithy: Principles of creating substitute words: A critical examination of Ordsma*. (Mastergradsavhandling). Oslo: Gyldendal Norsk Forlag.

Uri, H. (13.06.2013, lastet ned 16.03.2020). *Nynorsken er som en kvinne*. Hentet fra:

<https://www.aftenposten.no/meninger/kronikk/i/2Gdly/nynorsken-er-som-en-kvinne>

Uri, H. (2004). *Hva er språk*. Oslo: Universitetsforlaget